

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad discendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126164)

Quia enim talem Salvatorem agnoscimus, qui non niger & nudus homo, sed simul æternus Deus & Dei filius est, de plenâ peccatorum nostrorum solutione neutiquam dubitemus, quia non nudus homo, sed ipse filius Dei, eam pro nobis præstitit. Si enim sanguis hircorum & taurorum, & cinis vitulæ adpersus, inquinatos sanctificat ad emundationem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per spiritum æternum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus

mortuis, ad servendum Deo viventi? Hebr. 9. v. 13.

Pleno hinc fruiere solatio! Sicuti enim Deus pater cœlestis filium suum amore ardentissimo complectitur: ita quoque te complectetur, si juxta verbum ejus vitam institueris. Oves meæ, ait ille, vocem meam audiunt, & cognosco eas, & ego vitam æternam do eis, Joh. 10. v. 27. Largiatur hoc nobis benignissimus Deus, per Filium suum Jesum Christum, Servatorem nostrum laudandum in secula! Amen.

Dominica I. post Festum Epiphantias.

Evangelium Luc. 2. v. 41. -- 52.

EXORDIUM.

DE Helkanâ, & Hannâ uxore ejus, memoratur, quod stans diebus de civitate suâ adscenderint in Silo, ubi arca fœderis erat, ut adorarent & sacrificarent Domino exercituum, Filiolum quoque sibi à Deo donatum adduxerant secum, cumque commoverant Domino, cunctis diebus. Samuel autem ministrabat ante faciem Domini, puer, accinctus Ephod lineo. Et tunicam parvam faciebat ei mater sua, quam afferebat stans diebus, ascendens cum viro suo, ut immolaret hostiam solennem. Puer autem Samuel proficiebat atque crescebat, & acceptus erat, tam Deo quam hominibus, 1. Sam. 1. v. 3. 24. c. 2. v. 18. 19. 26.

Samuel Typus Christi est.

Samuel interpretativè idem est ac rogatus à Domino: Sic S. Patriarchæ Veteris Testamenti diu suspirarunt: Rorate cœli de-

super, & nubes pluant justitiam; usque dum Messias in carne apparuit, Esa. 45. v. 8.

Parentes Samuelis stans diebus adscenderunt in Silo, ad ministrandum Domino sacrificiis & precationibus, filiolum quoque suum adducentes. Simile quid de Parentibus Christi audimus, quod quotannis adscenderint Hierosolymam, & filiolum suum, anno ætatis duodecimo adduxerint secum. Quod egregium est speculum, in quo videmus, quod Parentes non modò, quantum in ipsis est, pietati litare, sed & liberos suos in eâ, ab incunte ætate informare debeant, ut sint arbores justitiæ, plantatio Domini, ut glorificetur, Esa. 61. v. 3. 1. Tim. 4. v. 8.

Samuel ministrabat ante faciem Domini, puer, accinctus Ephod lineo: Sic audimus in prælecto Evangelio, quod Christus inventus sit in templo Hierosolymitano in

H medio

medio Doctorum, audiens illos & interrogans eos. Quò comprobavit, se magnum illum Prophetam esse, de quo Moses prædixit, Deut. 18. v. 15. à Deo missum, ut nobis viam cœli monstrare & utilia docere debeat, Esa. 48. v. 17.

Puer Samuel proficiebat atq; crescebat, & acceptus erat, tam Deo, quam hominibus: De Salvatore nostro Jesu similiter ait Evangelista in fine Evangelii: Jesus proficiebat sapientiâ & ætate, & gratiâ apud Deû & homines, ut omnes pueri hinc exemplum capiant, si vestigijs Jesuli duodecennis insistant, & parentibus subditi sint, quod à Deo multam benedictionem, gratiâ & salutem impetraturi sint, Ps. 115, 12. 13.

Nos ad ipsum Evangelium accessuri, considerabimus ex illo:

I. *Αὐθρονησθησάντων* sive *notitiam nostri*.

II. *Χριστοῦ γεννηθέντος* sive *notitiam Christi*.

Exegesis.

Duas Leges Judæi in V. T. duriusculè sonantes, & veteri Adamo minimè arridentes, habebant:

Prima erat, quòd septimo quoque anno, agros quiescere, & incultos relinquere tenebantur, ut quæcunque à seipso provenirent, pauperibus inservirent. Durum hoc ipsis videri potuisset, propterea ipse Deus præoccupat, dicens: Quod si dixeritis: quid comedemus anno septimo, si non severimus, neq; collegerimus fruges nostras? Præcipiâ benedictioni meæ vobis, anno sexto, & faciet fructus trium annorum, Lev. 25, 21.

Alterâ erat, quòd omnes masculi singulis annis ter Hierosolymis comparere, ibiq; in templo, sacrificiis & preceationibus vacare tenebantur, Exod. 34, 23, 24. Lev. 23, 6. Deut. 16, v. 16.

Hoc non minus durum erat, propter finitimos hostes, qui tempore illo, masculis omnibus Hierosolymis existentibus, commo dam occasionem nanciscabantur, in regiones irrumpendi, easq; devastandi. At hoc quoq; præcavit Deus, iniquiens: Nulus insidiabitur terræ tuæ, adscendente te & comparente, in conspectu Domini tui, ter in anno. Exod. 34, v. 24.

Adhuc hodie absurdum audit in auribus carnalibus, si præcepta hæc duo sedulo in Ecclesia inculcentur, quod nimirum esurientes cibare, sitientes potare & nudos vestire, Matth. 25, 35. Et secundò templum sedulo frequentare, ibiq; Deo, auditu verbi, preceationibus, & gratiarum actionibus fideliter inservire debeamus, Hebr. 10, v. 25. 1. Cor. 14, 26. Utrumq; videtur rei familiari derogare. Sed verum manet, & manebit vulgare Proverbium: *Alle Mosen geben armet nicht / Kirchen gehen säumet nicht*. Prov. 19, v. 17. Matth. 6, v. 33.

Hoc rectè perpendentes minimè nos abstrahi patiamur. Siquidem quod ad templum frequentandum attinet, præclarum exemplum in Evangelio habemus, in Josepho & Mariâ, qui non solum ipsi iter Hierosolymitanum expediunt, ad cultum Deo exantlandum: sed & adducunt secum puerum suû duodecennem, & in devotione suâ tamdiu persistunt, dum feræ absolutæ sint.

Notitiam nostri discere possumus ex hoc Evangelio, si contemplamur

I. *Parentum Christi devotionem*, quam testantur

1. *Templi visitatione*. Ibant enim per omnes annos in Hierusalem, secundum consuetudinem diei festi.

Judæi tria festa solennia celebrabant, nempe solennitatem azymorum, Hebdomadam